

Prof. dr hab. Marek Moździerz

Poznań, 25-11-2021

Dziedzina sztuki, dyscyplina – sztuki muzyczne

Akademia Muzyczna im. I. J. Paderewskiego w Poznaniu

Recenzja w przewodzie doktorskim dra Grzegorza Piotrowskiego

Zleceniodawca recenzji

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie pismo z dnia 24 czerwca 2021 r. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki (t.j. Dz. U. z 2017 roku poz.1789), Rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 19 stycznia 2018 roku (Dz. U. z 2018 roku poz. 261) w sprawie szczegółowego trybu przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora oraz art. 179 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 30 sierpnia 2018 r. poz. 1669)

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego w sprawie wszczęcia przewodu doktorskiego na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej - wokalistyka dr. Grzegorza Piotrowskiego.

Do przekazanego pisma informującego o powołaniu mnie decyzją Rady Wydziału Wokalno-Aktorskiego do pełnienia funkcji recenzenta załączono:

1. Dokumentację zawierającą m.in.:
 - dyplomy poświadczające wykształcenie,
 - koncepcję pracy doktorskiej,
 - informacje o dorobku artystycznym,
 - informacje o publikacjach,
 - udziale w konferencjach naukowych,

- informacje o wykładach, panelach dyskusyjnych, współpracy naukowej, przynależności do stowarzyszeń, udziale w pracach jury i osiągnięciach dydaktycznych.

2. Pracę doktorską którą stanowi:

- zarejestrowane na nośniku elektronicznym (płyta CD) jedenaście songów Kurta Weilla:

1. *Langsamer Fox und Algi-Song* (autor słów nieznan, prawdopodobnie Weill, 1920 lub 1921)
2. *Alabama-Song* (Bertolt Brecht, 1927)
3. *Lotterieagents Tango* (Georg Kaiser – *Der Silbersee*, 1933)
4. *Der Abschiedsbrief* (Erich Kästner, 1933)
5. *Complainte de la Seine* (Maurice Magre, 1934)
6. *It Never Was You* (Maxwell Anderson – *Knickerbocker Holiday*, 1938)
7. *One Life to Live* (Ira Gershwin – *Lady in the Dark*, 1941)
8. *My Ship* (Ira Gershwin, 1941)
9. *Lonely House* (Langston Hughes – *Street Scene*, 1946)
10. *Come up from the Fields, Father* (Walt Whitman – *Walt Whitman Songs*, 1947)
11. *River Chanty* (Maxwell Anderson – *Huckleberry Finn*, 1950).

- Rozprawa doktorska zatytułowana: **Droga do interpretacji songów Kurta Weilla w kontekście stylistycznej różnorodności kompozytora.**

Złożona przez kandydata dokumentacja dorobku, została przygotowana starannie i nie budzi zastrzeżeń.

Podstawowe dane o kandydacie

Grzegorz Piotrowski (ur. 1975) w latach 1994–1999 studiował muzykologię na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, następnie rozpoczął studia doktorskie i uzyskał stopień doktora muzykologii w 2004 roku. Od 1995 roku studiował filologię polską i historię filmu. Studia polonistyczne ukończył na Uniwersytecie Gdańskim w roku 2001. W 2005 roku podjął współpracę z kierunkiem Jazz i muzyka estradowa w Akademii Muzycznej im. Stanisława Moniuszki w Gdańsku, gdzie wykłada historię jazzu i teatru muzycznego. Od 2009 roku prowadzi w gdańskiej uczelni klasę śpiewu jazzowego.

Od 2007 roku zatrudniony jest na Uniwersytecie Gdańskim – w Katedrze Kulturoznawstwa. W latach 2016–2020 był kierownikiem Katedry . W 2019 roku uzyskał habilitację z nauk o sztuce na Wydziale Historycznym UAM na podstawie cyklu publikacji *Metanarracje muzyki popularnej* (w złożonej dokumentacji nie ma dokumentu

potwierdzającego uzyskanie habilitacji, gdyż dokumentacja przygotowana była w 2013 roku). Od 2020 roku jest profesorem UG, w kadencji 2020–2024 pełni funkcję dyrektora Instytutu Badań nad Kulturą. Opublikował pięć monografii i wiele artykułów naukowych.

Śpiewu uczył się w szkole muzycznej w Gdańsku i Policealnym Studium Piosenkarskim w Poznaniu, a w latach 2001–2004 studiował podyplomowo emisję głosu i dydaktykę emisji głosu w Poznaniu na UAM. Równoległe ze zdobywaniem wykształcenia muzykologicznego i polonistycznego występował jako piosenkarz z recitalami w całej Polsce. Dokonał nagrań dla Telewizji Polskiej i poznańskiego Radia Merkury. Uzyskał nagrody na festiwalach piosenki, m.in. Grand Prix poznańskich Dni Łazarza w 1995 roku. W 2001 roku wystąpił w roli Freddiego Mercurye'ego w impresaryjnym musicalu osnutym wokół biografii wokalisty zespołu Queen. Występował w programach estradowych (m.in. *Wielka zima*, *Wieczór z gwiazdą*, *The Winner Takes It All*), śpiewał w koncertach w Teatrze Capitol i Centrum „Impart” we Wrocławiu, w Studiu Polskiego Radia im. Agnieszki Osieckiej w Warszawie oraz w warszawskim Teatrze Sabat. Okazjonalnie wykonywał również repertuar klasyczny.

W 2011 roku zdał egzamin eksternistyczny Związku Artystów Scen Polskich w Warszawie, uzyskując tytuł zawodowy „artysta estrady – piosenkarz”. Z songami Kurta Weilla, pieśniami Francisa Poulenca, piosenką poetycką oraz standardami jazzowymi od 2008 roku występuje z pianistą drem hab. Piotrem Słopeckim z koncertami m.in. w Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku i Muzeum im. Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Podkowie Leśnej.

Zainteresowanie pedagogiką wokalną doktorant rozwijał, uczestnicząc w konferencjach naukowych i kursach wokalnych, m.in. Deana Kaelina. Od 2007 roku jest członkiem Polskiego Stowarzyszenia Pedagogów Śpiewu. Prowadzi warsztaty emisji głosu dla młodych wokalistów, lektorów i nauczycieli, jest jurorem na konkursach muzycznych.

Recenzja przedstawionej pracy doktorskiej

Praca doktorska dra Grzegorza Piotrowskiego to materiał muzyczny (płyta CD), zarejestrowana w Radiu Gdańsk – w Studiu Koncertowym S-3 im. Janusza Hajduna w maju 2021 roku.

Na płycie znajdują się następujące songi Kurta Weilla:

1. *Langsamer Fox und Algi-Song* (autor słów nieznany, prawdopodobnie Weill, 1920 lub 1921) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,
2. *Alabama-Song* (Bertolt Brecht, 1927) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki - fortepian Tomasz Nowik – bas, Piotr Brajewski – perkusja,
3. *Lotterieagents Tango* (Georg Kaiser – *Der Silbersee*, 1933) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,
4. *Der Abschiedsbrief* (Erich Kästner, 1933) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,
5. *Complainte de la Seine* (Maurice Magre, 1934) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki - fortepian
6. *It Never Was You* (Maxwell Anderson – *Knickerbocker Holiday*, 1938) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Cezary Paciorek – fortepian,
7. *One Life to Live* (Ira Gershwin – *Lady in the Dark*, 1941) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,
8. *My Ship* (Ira Gershwin, 1941) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian, Tomasz Nowik – bas, Piotr Brajewski – perkusja,
9. *Lonely House* (Langston Hughes – *Street Scene*, 1946) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,
10. *Come up from the Fields, Father* (Walt Whitman – *Walt Whitman Songs*, 1947)
11. *River Chanty* (Maxwell Anderson – *Huckleberry Finn*, 1950) - Grzegorz Piotrowski – śpiew, Piotr Słopecki – fortepian,

Nagrania zrealizowała Aleksandra Woźniak.

Dzięki przyjęciu przez Grzegorza Piotrowskiego utworów pochodzących z różnych okresów twórczości kompozytora, otrzymujemy pełen obraz charakteru twórczości Kurta Weilla.

W zaprezentowanych utworach, poprzez stosowanie szerokiej palety barw głosu, zróżnicowanej dynamiki i artykulacji Grzegorz Piotrowski prezentuje się jako artysta dysponujący wspaniałym warsztatem. Materiał muzyczny został odczytany i przekazany w sposób jasny i przejrzysty. Słyszymy pełną ekspresji ciekawą i przemyślaną interpretację. W prezentowanym nagraniu przekaz tekstu muzycznego i literackiego jest niezwykle precyzyjny. Zwraca także uwagę bardzo dobra współpraca z towarzyszącymi śpiewakowi instrumentalistami.

Stosowanie różnorodnych środków wyrazowych a także widoczna myśl interpretacyjna, która przemawia ekspresyjnym bogactwem barw i odcieni decyduje o oryginalnym, wysokiej wartości dziele artystycznym.

Songi wykonywane są w językach: niemieckim, francuskim i angielskim. Wymowa i sposób podawania tekstu nie budzą zastrzeżeń. Wszystkie songi wykonane są w tonacjach oryginalnych.

Przemyślana i obszerna rozprawa doktorska pod każdym względem daleko przekracza opis dzieła artystycznego. Stanowi bogaty zbiór informacji zebrany i poddany wnikliwej i całościowej analizie.

Autor postawił w pracy tezę „że twórczość Weilla, nieustannie ewoluująca, i stworzony przez niego gatunek songu ma w kulturze muzycznej charakter unikatowy i synkretyczny. Łączy elementy klasyczne i popularne, wysokie i niskie, muzyczno-poetyckie i aktorskie, liryczne i dramatyczne” oraz, że śpiewanie Weilla wymaga specjalnego podejścia łączącego estetykę i technikę śpiewu klasycznego oraz rozrywkowego.

Postawione we wstępie tezy przy użyciu zastosowanych metod badawczych prowadzą do wniosków, które dalej znajdują zastosowanie w prezentacjach muzycznych. Wszystkie przedstawiane w pracy fakty poparte są przypisami przy wykorzystaniu ogromnej bibliografii.

Także pod względem edytorskim rozprawa przygotowana jest bardzo starannie.

Dr Grzegorz Piotrowski w przedstawionym do oceny materiale pokazuje swoje ogromne kompetencje zarówno jako muzykolog, polonista jak i podejmujący ciekawe wyzwania muzyczne wokalista. Jestem przekonany, że rozprawa powinna stać się kolejną publikacją doktoranta.

Konkluzja

Praca doktorska dra Grzegorza Piotrowskiego w części wykonawczej i opisowej przygotowana jest z niezwykłą starannością. Artysta dzięki dogłębnej analizie przedstawionych utworów znajduje skuteczny sposób dla potwierdzenia słuszności tez zawartych w temacie pracy. Wykazał się przy tym rozległą wiedzą, a jego warsztat wykonawczy dał możliwość twórczego podejścia do interpretacji utworów. Zastosowane metody badawcze znalazły skuteczne uzasadnienie. Tym samym problem naukowy, jakim jest „interpretacja songów Kurta Weilla w kontekście stylistycznej różnorodności kompozytora” został rozwiązany i dał artyście możliwość pogłębionej, nowej interpretacji przedstawionych

songów. Zarówno dzieło jak i rozprawa stanowią cenny wkład w rozwój dziedziny sztuk muzycznych.

Stwierdzam, że praca doktorska dra Grzegorza Piotrowskiego spełnia wymagania Ustawy.

Stawiam wniosek o jej przyjęcie.

Jacek Kościński